

Dansk udgave

Retsforskrifter

59. årgang

15. juni 2016

Indhold

I Lovgivningsmæssige retsakter

DIREKTIVER

- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/943 af 8. juni 2016 om beskyttelse af fortrolig knowhow og fortrolige forretningsoplysninger (forretningshemmeligheder) mod ulovlig erhvervelse, brug og videregivelse ⁽¹⁾** 1

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

INTERNATIONALE AFTALER

- ★ **Rådets afgørelse (EU) 2016/944 af 6. juni 2016 om indgåelse af samarbejdsaftalen om et civilt globalt satellitbaseret navigationssystem (GNSS) mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Republikken Korea på den anden side** 19

FORORDNINGER

- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/945 af 14. juni 2016 om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 21

AFGØRELSE

- ★ **Rådets afgørelse (EU) 2016/946 af 9. juni 2016 om indførelse af midlertidige foranstaltninger til fordel for Sverige på området international beskyttelse i henhold til artikel 9 i afgørelse (EU) 2015/1523 og artikel 9 i afgørelse (EU) 2015/1601 om midlertidige foranstaltninger til fordel for Italien og for Grækenland på området international beskyttelse** 23

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

- ★ Rådets afgørelse (FUSP) 2016/947 af 14. juni 2016 om ændring af fælles aktion 2008/124/FUSP om Den Europæiske Unions retsstatsmission i Kosovo * (EULEX KOSOVO) 26
- ★ Den Europæiske Centralbanks afgørelse (EU) 2016/948 af 1. juni 2016 om indførelse af programmet til opkøb af virksomhedsobligationer (ECB/2016/16) 28

* Denne betegnelse indebærer ingen stillingtagen til Kosovos status, og den er i overensstemmelse med UNSCR 1244 (1999) og ICJ's udtalelse om Kosovos uafhængighedserklæring.

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

DIREKTIVER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2016/943

af 8. juni 2016

om beskyttelse af fortrolig knowhow og fortrolige forretningsoplysninger (forretningshemmeligheder) mod ulovlig erhvervelse, brug og videregivelse

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Virksomheder og ikkekommercielle forskningsinstitutioner investerer i erhvervelse, udvikling og anvendelse af knowhow og information, som er vidensøkonomiens valuta og giver en konkurrencefordel. Sådanne investeringer i generering og anvendelse af intellektuel kapital er en afgørende faktor hvad angår deres konkurrenceevne og innovationsrelaterede resultater på markedet og dermed for deres investeringsafkast, hvilket er den tilgrundliggende motivation for erhvervsmæssig forskning og udvikling. Virksomheder anvender forskellige midler til at tage skridt til at beskytte resultaterne af deres innovationsrelaterede aktiviteter, når åbenhed ikke gør det muligt at udnytte deres investering i forskning og innovation fuldt ud. Brug af intellektuelle ejendomsrettigheder, f.eks. patenter, designregistreringer og ophavsret, er et sådant middel. Et andet middel til at beskytte resultaterne af innovation er at beskytte adgangen til og udnytte viden, som er af værdi for virksomheden, og som ikke er almindeligt udbredt. Værdifuld fortrolig knowhow og værdifulde fortrolige forretningsoplysninger, der skal forblive fortrolige, betegnes som forretningshemmeligheder.
- (2) Virksomheder, uanset størrelse, værdsætter forretningshemmeligheder i samme grad som patenter og andre former for intellektuelle ejendomsrettigheder. De bruger fortrolighed som et redskab til at styre konkurrenceevnen og forskningsinnovation i virksomheden, og i relation til en lang række forskellige oplysninger, som rækker ud over teknologisk viden og også omfatter handelsdata, f.eks. oplysninger om kunder og leverandører, forretningsplaner og markedsundersøgelser og -strategier. Små og mellemstore virksomheder (SMV'er) værdsætter forretningshemmeligheder højere og er mere afhængige af dem. Ved at beskytte et så bredt spektrum af knowhow

⁽¹⁾ EUT C 226 af 16.7.2014, s. 48.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 14.4.2016 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 27.5.2016.

og forretningsoplysninger, enten som supplement eller som alternativ til intellektuelle ejendomsrettigheder, gør forretningshemmeligheder det muligt for udviklere og innovatorer at opnå fortjeneste ved deres nyskabelse eller innovation og er derfor af stor betydning for virksomhedens konkurrenceevne og for forskning og udvikling og innovationsrelaterede resultater.

- (3) Åben innovation er en katalysator for, at nye idéer, som opfylder forbrugernes behov, og som løser samfundsmæssige udfordringer, og gør det muligt for disse idéer at nå frem til markedet. En sådan innovation er en vigtig løftestang, når det drejer sig om at skabe ny viden, og åben innovation fremmer nye og innovative forretningsmodeller, som er baseret på brug af viden skabt i fællesskab. Forskningsamarbejde, herunder grænseoverskridende samarbejde, er af særlig betydning for øget erhvervsmæssig forskning og udvikling i det indre marked. Udbredelse af viden og information bør betragtes som afgørende for at sikre dynamiske, positive og lige virksomhedsudviklingsmuligheder, navnlig for SMV'er. I et indre marked, hvor hindringerne for sådant grænseoverskridende samarbejde er minimale, og hvor samarbejde ikke forvrides, bør intellektuel skabelse og innovation tilskynde til investering i innovative processer, tjenesteydelser og produkter. Et sådant klima, som fremmer intellektuel nyskabelse og innovation, og hvor beskæftigelsesmobilitet ikke hæmmes, er også vigtigt for beskæftigelsen og for fremme af EU's økonomiske konkurrenceevne. Forretningshemmeligheder spiller en vigtig rolle for beskyttelse af vidensudveksling mellem virksomheder, navnlig SMV'er, og forskningsinstitutioner både inden for og på tværs af det indre markeds grænser i forbindelse med forskning og udvikling samt innovation. Forretningshemmeligheder er en af de mest benyttede former for beskyttelse af intellektuel skabelse og innovativ knowhow blandt virksomheder, men samtidig er de mindst beskyttet af den eksisterende EU-lovgivning mod andre parter ulovlige erhvervelse, brug eller videregivelse.
- (4) Innovative virksomheder udsættes i stigende grad for uhæderlig praksis, som tilsligter uretmæssig tilegnelse og brug af forretningshemmeligheder, f.eks. tyveri, uautoriseret kopiering, industrispionage eller misligholdelse af fortrolighedskrav, både i og uden for Unionen. De seneste udviklingstendenser, f.eks. globaliseringen, øget outsourcing, længere forsyningskæder og den øgede brug af informations- og kommunikationsteknologi, bidrager til at øge risikoen for sådan praksis. Ulovlig erhvervelse, brug eller videregivelse af en forretningshemmelighed hindrer retmæssige forretningshemmelighedshavere i at opnå de fordele af deres innovationsrelaterede bestræbelser, der er ved at være den første på markedet. Uden effektive og sammenlignelige retsmidler til at beskytte forretningshemmeligheder i hele Unionen undermineres tiltag til at deltage i innovative grænseoverskridende aktiviteter på det indre marked, og forretningshemmeligheders potentiale som drivkraft for økonomisk vækst og arbejdspladser udnyttes ikke fuldt ud. På denne måde tilskyndes der ikke til innovation og kreativitet, og investeringerne falder, hvilket gør det indre marked mindre velfungerende og underminerer dets vækstpotentiale.
- (5) Internationale bestræbelser inden for Verdenshandelsorganisationens rammer for at løse dette problem har ført til indgåelse af aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder (TRIPS-aftalen). TRIPS-aftalen indeholder bl.a. bestemmelser om beskyttelse af forretningshemmeligheder mod tredjeparters ulovlige erhvervelse, brug eller videregivelse, som er fælles internationale standarder. Alle medlemsstaterne og Unionen som sådan er bundet af denne aftale, som blev godkendt ved Rådets afgørelse 94/800/EF⁽¹⁾.
- (6) Til trods for TRIPS-aftalen er der stor forskel på medlemsstaternes lovgivning om beskyttelse af forretningshemmeligheder mod tredjeparters ulovlige erhvervelse, brug eller videregivelse. F.eks. har ikke alle medlemsstater vedtaget nationale definitioner af en forretningshemmelighed eller af ulovlig erhvervelse, brug eller videregivelse af en forretningshemmelighed, og derfor er viden om beskyttelsens omfang ikke umiddelbart tilgængelig, og omfanget er forskelligt i medlemsstaterne. Der er heller ikke konsekvens i de civile retlige retsmidler, som er til rådighed i tilfælde af ulovlig erhvervelse, brug eller videregivelse af forretningshemmeligheder, idet medlemsstaterne ikke altid alle har mulighed for at nedlægge forbud over for tredjeparter, som ikke er den retmæssige forretningshemmelighedshavers konkurrenter. Der er også forskel på, hvordan medlemsstaterne behandler en tredjepart, som har erhvervet forretningshemmeligheder i god tro, men som derefter på brugstidspunktet opdager, at deres erhvervelse følger af en anden tredjeparts tidligere ulovlige erhvervelse.
- (7) De nationale bestemmelser adskiller sig også fra hinanden med hensyn til, om retmæssige forretningshemmelighedshavere må anmode om tilintetgørelse af varer produceret af tredjeparter, som gør ulovlig brug af forretningshemmeligheder, eller om tilbagelevering eller tilintetgørelse af dokumenter, filer eller materiale, som indeholder eller udgør den ulovligt erhvervede eller brugte forretningshemmelighed. Endvidere tager de gældende nationale bestemmelser om beregning af erstatning ikke altid højde for forretningshemmeligheders immaterielle karakter,

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 94/800/EF af 22. december 1994 om indgåelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af de aftaler, der er resultatet af de multilaterale forhandlinger i Uruguayrundens regi (1986-1994), for så vidt angår de områder, der hører under Fællesskabets kompetence (EFT L 336 af 23.12.1994, s. 1).

som gør det vanskeligt at dokumentere det faktiske tab af fortjeneste eller den krænkende parts uberettigede fortjeneste, hvis der ikke kan etableres en markedsværdi for de pågældende oplysninger. Kun enkelte medlemsstater giver mulighed for at anvende abstrakte bestemmelser om beregning af erstatning på grundlag af de rimelige gebyrer eller afgifter, som skulle have været betalt, hvis der var givet tilladelse til at anvende den pågældende forretningshemmelighed. Endvidere fastsætter mange nationale bestemmelser ikke passende beskyttelse af forretningshemmeligheder, i tilfælde hvor forretningshemmelighedshaveren anlægger en retssag om en tredjeparts påståede ulovlige erhvervelse, brug eller videregivelse af forretningshemmeligheder, hvilket gør de eksisterende foranstaltninger og retsmidler mindre tiltrækkende og svækker den tilbudte beskyttelse.

- (8) De forskelle, der findes på den retlige beskyttelse af forretningshemmeligheder i medlemsstaterne, indebærer, at forretningshemmeligheder ikke nyder samme beskyttelse i hele Unionen, hvilket fører til en opsplitning af det indre marked på dette område og en svækkelse af de relevante bestemmelsers afskrækkende virkning i almindelighed. Det indre marked påvirkes på den måde, at sådanne forskelle gør virksomhederne mindre tilbøjelige til at iværksætte innovationsrelaterede økonomiske aktiviteter på tværs af grænser, herunder forsknings- eller produktionssamarbejde med partnere, outsourcing eller investeringer i andre medlemsstater, som forudsætter brug af oplysninger, der er beskyttet som forretningshemmeligheder. Grænseoverskridende netværksbaseret forskning og udvikling og innovationsrelaterede aktiviteter, herunder tilknyttet produktion og efterfølgende handel på tværs af grænser, bliver mindre attraktive løsninger og vanskeligere at gennemføre inden for Unionen, hvilket således også medfører innovationsrelateret ineffektivitet på EU-plan.
- (9) Endvidere er der en øget risiko for virksomheder i medlemsstater med relativt begrænset beskyttelsesniveau, fordi forretningshemmeligheder kan være lettere at stjæle eller på anden måde ulovligt erhverve. Dette resulterer i ineffektiv allokering af kapital til væksthemmende innovation på det indre marked som følge af større udgifter til beskyttelsesforanstaltninger, der skal kompensere for utilstrækkelig retlig beskyttelse i nogle medlemsstater. Det er også til fordel for illoyale konkurrenter, som efter ulovlig erhvervelse af forretningshemmeligheder kan sprede varer hidrørende fra sådan erhvervelse på hele det indre marked. Lovgivningsmæssige forskelle gør det også lettere at importere varer fra tredjelande til Unionen via indgangssteder med ringere beskyttelse i tilfælde, hvor udformning, produktion eller markedsføring af de pågældende varer er baseret på stjalne eller på anden måde ulovligt erhvervede forretningshemmeligheder. Overordnet set er sådanne forskelle til hinder for et velfungerende indre marked.
- (10) Der bør indføres bestemmelser på EU-plan med henblik på indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning for at sikre, at der er tilstrækkelig og konsekvent adgang til civilretlig oprejsning på hele det indre marked i tilfælde af ulovlig erhvervelse, brug eller videregivelse af en forretningshemmelighed. Disse bestemmelser bør ikke berøre medlemsstaternes mulighed for at fastsætte bestemmelser om mere vidtgående beskyttelse mod ulovlig erhvervelse, brug eller videregivelse af forretningshemmeligheder, så længe de garantier, der udtrykkelig er fastsat i dette direktiv for beskyttelse af andre parter interesser, overholdes.
- (11) Dette direktiv bør ikke berøre anvendelsen af EU-regler eller nationale regler, der kræver videregivelse af oplysninger, herunder forretningshemmeligheder, til offentligheden eller offentlige myndigheder. Det bør heller ikke berøre anvendelsen af de regler, der sætter offentlige myndigheder i stand til at indhente oplysninger som led i varetagelsen af deres opgaver, eller regler, der muliggør eller kræver, at de pågældende offentlige myndigheder efterfølgende videregiver relevante oplysninger til offentligheden. Sådanne regler omfatter navnlig reglerne om EU-institutioners og -organers eller nationale offentlige myndigheders videregivelse af erhvervsrelaterede oplysninger, som de er i besiddelse af i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 ⁽¹⁾, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1367/2006 ⁽²⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF ⁽³⁾, eller i henhold til andre regler om aktindsigt eller om nationale offentlige myndigheders åbenhedsforpligtelser.
- (12) Dette direktiv bør ikke berøre arbejdsmarkedets parter ret til at indgå kollektive overenskomster, når en sådan ret er fastsat i arbejdsretten, for så vidt angår en forpligtelse til ikke at videregive en forretningshemmelighed eller til at begrænse brugen heraf og følgerne af, at en part, der er omfattet heraf, ikke opfylder en sådan forpligtelse.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1367/2006 af 6. september 2006 om anvendelse af Århuskonventionens bestemmelser om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet på Fællesskabets institutioner og organer (EUT L 264 af 25.9.2006, s. 13).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger og om ophævelse af Rådets direktiv 90/313/EØF (EUT L 41 af 14.2.2003, s. 26).

Dette forudsætter, at en sådan kollektiv overenskomst ikke begrænser undtagelserne fastsat i dette direktiv, når en anmodning om foranstaltninger, procedurer eller retsmidler i henhold til dette direktiv for en påstået erhvervelse, brug eller videregivelse af en forretningshemmelighed skal afvises.

- (13) Dette direktiv bør ikke opfattes som en begrænsning af etableringsfriheden, arbejdskraftens frie bevægelighed og arbejdstagernes mobilitet som omhandlet i EU-retten. Det er heller ikke meningen, at direktivet skal berøre muligheden for at indgå aftaler mellem arbejdsgivere og arbejdstagere om ikke at konkurrere i overensstemmelse med gældende ret.
- (14) Det er vigtigt at vedtage en ensartet definition af forretningshemmelighed uden at begrænse den genstand, som skal beskyttes mod uretmæssig tilegnelse. En sådan definition bør derfor udformes således, at den omfatter knowhow, forretningsoplysninger og teknologiske oplysninger i tilfælde, hvor der både foreligger en legitim interesse i hemmeligholdelse af dem og en berettiget forventning om, at de forbliver hemmeligholdt. Desuden bør sådan knowhow eller sådanne oplysninger have faktisk eller potentiel handelsværdi. Denne knowhow eller disse oplysninger bør anses for at have handelsværdi, f.eks. hvor uautoriseret erhvervelse, brug eller videregivelse heraf vil kunne skade interesserne hos den person, som lovligt kontrollerer dem, på en måde, der undergraver den pågældende persons videnskabelige og tekniske potentiale, forretningsmæssige eller finansielle interesser, strategiske placering eller evne til at konkurrere. Definitionen på en forretningshemmelighed udelukker ubetydelige oplysninger og de erfaringer og kompetencer, som arbejdstagere normalt erhverver i løbet af deres ansættelse, og udelukker også oplysninger, som er almindeligt kendte blandt eller er lettilgængelige for personer i de kredse, som sædvanligvis beskæftiger sig med den pågældende type oplysninger.
- (15) Det er også vigtigt at fastlægge, under hvilke omstændigheder retlig beskyttelse af forretningshemmeligheder er berettiget. Derfor er det nødvendigt at definere adfærd og praksis, som skal betragtes som ulovlig erhvervelse, brug eller videregivelse af en forretningshemmelighed.
- (16) Bestemmelserne i dette direktiv bør med henblik på innovation og for at fremme konkurrencen ikke skabe nogen form for eneret til knowhow eller oplysninger, der er beskyttet som forretningshemmeligheder. Det bør derfor fortsat være muligt at gøre en uafhængig opdagelse af samme knowhow eller oplysninger. Omvendt konstruktion (reverse engineering) af et lovligt erhvervet produkt bør anses for at være en lovlig måde at erhverve oplysninger på, medmindre andet er fastsat ved aftale. Friheden til at indgå sådanne aftaleordninger kan imidlertid være begrænset ved lov.
- (17) I visse industrisektorer, hvor udviklere og innovatorer ikke kan nyde godt af enerettigheder, og hvor innovation traditionelt har været afhængig af forretningshemmeligheder, kan produkter i dag let konstrueres omvendt, når de er kommet på markedet. I sådanne tilfælde kan de pågældende udviklere og innovatorer blive ofre for praksis såsom paraskopiering eller slaviske efterligninger, der snylter på deres omdømme og innovationsindsats. Visse nationale love vedrørende illoyal konkurrence omhandler sådan praksis. Selv om dette direktiv ikke har til hensigt at reformere eller harmonisere lovgivningen om illoyal konkurrence generelt, bør Kommissionen nøje undersøge behovet for EU-foranstaltninger på dette område.
- (18) Desuden bør det i forbindelse med dette direktiv betragtes som lovligt at erhverve, bruge eller videregive forretningshemmeligheder, når loven kræver eller tillader det. Dette vedrører navnlig erhvervelse og videregivelse af forretningshemmeligheder i forbindelse med udøvelse af arbejdstagerrepræsentanternes ret til information, høring og deltagelse i overensstemmelse med EU-retten og national ret og praksis og kollektivt forsvar af arbejdstageres og arbejdsgiveres interesser, herunder medbestemmelse, samt erhvervelse eller videregivelse af en forretningshemmelighed i forbindelse med lovpligtig revision, der foretages i henhold til EU-retten eller national ret. At betragte erhvervelse af forretningshemmeligheder som lovligt bør dog være med forbehold af fortrolighedsforpligtelser for så vidt angår forretningshemmeligheder eller begrænsninger i anvendelsen heraf, som EU-retten eller national ret måtte pålægge modtageren eller erhververen af de pågældende oplysninger. Navnlig bør dette direktiv ikke fritage offentlige myndigheder for de fortrolighedsforpligtelser, som de er underlagt for så vidt angår oplysninger

videregivet af forretningshemmelighedshavere, uanset om disse forpligtelser er fastsat i EU-retten eller i national ret. Sådanne fortrolighedsforpligtelser vedrører blandt andet forpligtelser for så vidt angår oplysninger, der fremsendes til ordregivende myndigheder i forbindelse med udbudsprocedurer, som fastsat f.eks. i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/23/EU ⁽¹⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU ⁽²⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/25/EU ⁽³⁾.

- (19) Selv om dette direktiv indeholder bestemmelser om foranstaltninger og retsmidler, der kan bestå i at forebygge videregivelse af oplysninger med henblik på at beskytte fortroligheden af forretningshemmeligheder, er det afgørende, at udøvelse af ytrings- og informationsfrihed, som omfatter mediefrihed og mediernes pluralisme, jf. artikel 11 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder («Chartret»), ikke begrænses, navnlig med hensyn til undersøgende journalistik og beskyttelse af journalistiske kilder.
- (20) De i dette direktiv fastsatte foranstaltninger, procedurer og retsmidler bør ikke begrænse rapportering af uregelmæssigheder (whistleblowing). Derfor bør beskyttelse af forretningshemmeligheder ikke udvides til at omfatte tilfælde, hvor videregivelse af en forretningshemmelighed er i offentlighedens interesse, for så vidt som direkte relevante forseelser, uregelmæssigheder eller ulovlige aktiviteter afdækkes. Dette bør ikke være til hinder for, at de kompetente retslige myndigheder kan tillade, at der gøres en undtagelse fra anvendelse af foranstaltninger, procedurer og retsmidler i tilfælde, hvor sagsøgte havde enhver grund til at være i god tro om, at vedkommendes adfærd opfyldte de relevante kriterier i dette direktiv.
- (21) I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet bør de foranstaltninger, procedurer og retsmidler, der skal beskytte forretningshemmeligheder, udformes således, at de opfylder målet om et velfungerende indre marked for forskning og innovation, navnlig ved at have afskrækkende virkning på ulovlig erhvervelse, brug og videregivelse af en forretningshemmelighed. En sådan udformning af foranstaltninger, procedurer og retsmidler bør ikke undergrave eller bringe grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder eller offentlighedens interesse, såsom offentlig sikkerhed, forbrugerbeskyttelse, folkesundhed og miljøbeskyttelse, i fare og bør ikke skade arbejdskraft-mobiliteten. I denne henseende har de ved dette direktiv fastsatte foranstaltninger, procedurer og retsmidler til formål at sikre, at de kompetente retslige myndigheder tager hensyn til faktorer såsom den pågældende forretningshemmeligheds værdi, alvoren af den adfærd, som fører til ulovlig erhvervelse, brug eller videregivelse af forretningshemmeligheden, og konsekvenserne af en sådan adfærd. Det bør også sikres, at de kompetente retslige myndigheder har ret til at afveje sagsparternes samt tredjeparters interesser, herunder i givet fald forbrugeres interesser.
- (22) Hvis de foranstaltninger, procedurer og retsmidler, der fastsættes, blev brugt til at forfølge uretmæssige hensigter, som ikke er i overensstemmelse med målsætningerne for dette direktiv, ville det være til hinder for et velfungerende indre marked. Derfor er det vigtigt at give de retslige myndigheder beføjelser til at træffe hensigtsmæssige foranstaltninger mod sagsøgere, der handler utilbørligt eller i ond tro og indleder et åbenbart grundløst søgsmål, f.eks. med det formål i urimelig grad at forsinke eller begrænse sagsøgtens adgang til markedet eller på anden måde at true eller chikanere sagsøgte.
- (23) Af hensyn til retssikkerheden og ud fra den betragtning, at retmæssige forretningshemmelighedshavere forventes at udvise rettidig omhu for så vidt angår beskyttelse af deres værdifulde forretningshemmeligheder og overvågning af brugen heraf, er det hensigtsmæssigt at indskrænke materielle krav eller muligheden for at anlægge søgsmål med henblik på at beskytte forretningshemmeligheder til en begrænset periode. National ret bør også på en klar og utvetydig måde fastsætte, hvornår denne periode begynder, og under hvilke omstændigheder perioden afbrydes eller suspenderes.
- (24) Udsigten til at miste en forretningshemmelighed under en retssag afholder ofte retmæssige forretningshemmelighedshavere fra at anlægge en retssag for at forsvare deres forretningshemmeligheder, hvilket kan bevirke, at de fastsatte foranstaltninger, procedurer og retsmidler bliver mindre effektive. Derfor er det med forbehold af passende garantier, som sikrer adgang til effektive retsmidler og til en upartisk domstol, nødvendigt at stille særlige krav, som tager sigte på at beskytte den omstridte forretningshemmelighed under en retssag, som indledes for at forsvare den. En sådan beskyttelse bør forblive gældende efter retssagens afslutning og så længe, de oplysninger, der udgør forretningshemmeligheden, ikke er i det offentlige rum.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/23/EU af 26. februar 2014 om tildeling af koncessionskontrakter (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 65).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/25/EU af 26. februar 2014 om fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester og om ophævelse af direktiv 2004/17/EF (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 243).

- (25) Sådanne krav bør mindst omfatte mulighed for at begrænse kredsen af personer med ret til adgang til bevismateriale eller retsmøder, idet der erindres om, at sådanne personer bør være underlagt de fortrolighedskrav, der er fastsat i dette direktiv, og for kun at offentliggøre ikkefortrolige elementer af retsafgørelser. Eftersom vurdering af arten af de oplysninger, der er genstand for en tvist, er et af hovedformålene med de pågældende retssager, er det i denne forbindelse særlig vigtigt at sikre både effektiv beskyttelse af fortroligheden af forretningshemmeligheder og overholdelse af sagsparternes adgang til effektive retsmidler og til en upartisk domstol. Den begrænsede kreds af personer bør derfor bestå af mindst én fysisk person fra hver af parterne samt deres respektive advokater og, hvis det er relevant, andre repræsentanter, der er behørigt kvalificerede i overensstemmelse med national ret, med henblik på at forsvare, repræsentere eller varetage hver parts interesser i retssager, der er omfattet af dette direktiv, og de bør alle have fuld adgang til bevismateriale eller retsmøder. I tilfælde af at en af parterne er en juridisk person, bør denne part kunne foreslå en eller flere fysiske personer, der bør indgå i kredsen af personer, for at sikre passende repræsentation af den pågældende juridiske person, med forbehold af behørig domstolskontrol for at hindre, at formålet med begrænsningen af adgang til bevismateriale og retsmøder undergraves. Sådanne garantier bør ikke forstås således, at det kræves, at parterne skal repræsenteres af en advokat eller en anden repræsentant under retssager, når en sådan repræsentation ikke er påkrævet i henhold til national ret. Garantierne bør heller ikke opfattes som en begrænsning af domstolens kompetence til i overensstemmelse med gældende regler og praksis i den pågældende medlemsstat at kunne beslutte, om og i hvilket omfang relevant retspersonale også skal have fuld adgang til bevismateriale og retsmøder som led i varetagelsen af sine opgaver.
- (26) En tredjeparts ulovlige erhvervelse, brug eller videregivelse af en forretningshemmelighed kan få ødelæggende konsekvenser for den retmæssige forretningshemmelighedshaver, for når forretningshemmeligheden først er offentliggjort, vil den pågældende forretningshemmelighedshaver ikke kunne vende tilbage til den situation, der var gældende, før forretningshemmeligheden gik tabt. Det er derfor afgørende at indføre hurtige, effektive og let anvendelige foreløbige foranstaltninger, som omgående kan bringe den ulovlige erhvervelse, brug eller videregivelse af en forretningshemmelighed til ophør, herunder når en sådan forretningshemmelighed anvendes til levering af tjenesteydelser. Det er afgørende, at sådanne afhjælpende foranstaltninger stilles til rådighed, uden at det er nødvendigt at afvente en realitetsafgørelse, under iagttagelse af retten til et forsvar og proportionalitetsprincippet og under hensyn til omstændighederne i den konkrete sag. I visse tilfælde bør det kunne tillades, at den påståede krænkende part, betinget af garantistillelse, fortsat bruger forretningshemmeligheden, særlig når der kun er lille risiko for, at den når ud til offentligheden. Det bør også være muligt at kræve, at der stilles tilstrækkelig sikkerhed til dækning af de omkostninger og den skade, som påføres sagsøgte ved et grundløst søgsmål, navnlig når en forsinkelse vil påføre den retmæssige forretningshemmelighedshaver uoprettelig skade.
- (27) Af samme grund er det også vigtigt at indføre bestemmelser om endelige foranstaltninger, som kan forhindre ulovlig brug eller videregivelse af en forretningshemmelighed, herunder når en sådan forretningshemmelighed anvendes til levering af tjenesteydelser. Hvis sådanne foranstaltninger skal være effektive og stå i et rimeligt forhold til krænkelsen, bør deres varighed, i tilfælde af at omstændighederne kræver en tidsbegrænsning, være tilstrækkelig til at fjerne enhver kommerciel fordel, som tredjeparten måtte opnå som følge af ulovlig erhvervelse, brug eller videregivelse af forretningshemmeligheden. Under alle omstændigheder bør foranstaltninger af denne type ikke håndhæves, hvis de oplysninger, der oprindeligt var omfattet af forretningshemmeligheden, befinder sig i det offentlige rum af årsager, som ikke kan tilregnes sagsøgte.
- (28) Det er muligt, at forretningshemmeligheder kan bruges ulovligt til at udforme, producere eller markedsføre varer eller dele deraf, som kan blive spredt på hele det indre marked og således få konsekvenser for forretningshemmelighedshaverens kommercielle interesser og det indre markeds funktion. I sådanne tilfælde, og når den pågældende forretningshemmelighed har betydelige konsekvenser for vares kvalitet, værdi eller pris som følge af den ulovlige brug eller for reduktion af omkostningerne til fremme eller til fremskyndelse af deres produktions- eller markedsføringsprocesser, er det vigtigt at give de retslige myndigheder beføjelse til at udstede påbud om effektive og passende foranstaltninger med henblik på at sikre, at disse varer ikke markedsføres, eller at de trækkes tilbage fra markedet. I betragtning af samhandelens globale karakter er det også nødvendigt, at sådanne foranstaltninger omfatter et forbud mod import af sådanne varer til Unionen eller oplagring heraf med henblik på udbud til salg eller markedsføring. I betragtning af proportionalitetsprincippet bør korrigerende foranstaltninger ikke nødvendigvis indebære tilintetgørelse af varerne, hvis der findes andre brugbare løsninger, f.eks. at varen fratages sin krænkende egenskab, eller at varerne afhændes uden for markedet, f.eks. ved hjælp af donationer til velgørende organisationer.
- (29) Det er muligt, at en person, som oprindeligt erhvervede en forretningshemmelighed i god tro, først på et senere tidspunkt, herunder ved underretning fra den oprindelige forretningshemmelighedshaver, bliver bevidst om, at vedkommendes kendskab til den pågældende forretningshemmelighed kommer fra kilder, som brugte eller videregav den relevante forretningshemmelighed ulovligt. For under sådanne omstændigheder at undgå, at de

fastsatte korrigerende foranstaltninger eller påbud påfører den pågældende person uforholdsmæssig stor skade, bør medlemsstaterne bestemme, at der som alternativ i visse tilfælde kan ydes den krænkede part økonomisk godtgørelse. En sådan godtgørelse bør dog ikke overstige de gebyrer eller afgifter, som nævnte person, hvis vedkommende havde anmodet om tilladelse til at anvende den pågældende forretningshemmelighed, skulle have betalt i den periode, hvor brug af forretningshemmeligheden kunne have været forhindret af den oprindelige forretningshemmelighedshaver. Hvis den ulovlige brug af forretningshemmeligheden imidlertid er i strid med anden lovgivning end den ved dette direktiv fastsatte eller vil kunne skade forbrugerne, bør den ulovlige brug ikke være tilladt.

- (30) For at undgå, at en person, som bevidst eller med rimelig grund til at vide det, ulovligt erhverver, bruger eller videregiver en forretningshemmelighed, kan drage fordel af en sådan adfærd, og for at sikre, at den krænkede forretningshemmelighedshaver så vidt muligt befinder sig i en situation, som svarer til den, vedkommende ville have befundet sig i, hvis denne adfærd ikke havde fundet sted, er det nødvendigt at indføre bestemmelser om tilstrækkelig kompensation for den skade, der er lidt som følge af den ulovlige adfærd. Når erstatningen til forretningshemmelighedshaveren fastsættes, bør der tages hensyn til alle relevante faktorer, f.eks. forretningshemmelighedshaverens tab af fortjeneste eller den krænkende parts uberettigede fortjeneste samt i givet fald den ikkeøkonomiske skade, der er påført forretningshemmelighedshaveren. Hvis det i betragtning af forretningshemmelighedens immaterielle karakter f.eks. er vanskeligt at bestemme størrelsen af den faktiske skade, kan erstatningen alternativt beregnes på grundlag af f.eks. de gebyrer og afgifter, som den krænkende part skulle have betalt, hvis vedkommende havde anmodet om tilladelse til at bruge den pågældende forretningshemmelighed. Formålet med dette alternativ er ikke at indføre pligt til at fastsætte en erstatning, der har karakter af straf, men at sikre erstatning på et objektivt grundlag, hvor der samtidig tages hensyn til forretningshemmelighedshaverens udgifter til f.eks. påvisning og efterforskning af krænkelsen. Dette direktiv bør ikke hindre, at medlemsstaterne i deres nationale ret fastsætter, at arbejdstageres erstatningsansvar er begrænset i tilfælde, hvor de har handlet uforsætligt.
- (31) For yderligere at afskrække fremtidige krænkende parter og fremme øget bevidsthed i den brede offentlighed er det hensigtsmæssigt at offentliggøre afgørelser, herunder i givet fald ved bekendtgørelse på en iøjnefaldende måde, i sager om ulovlig erhvervelse, brug eller videregivelse af forretningshemmeligheder, forudsat at sådan offentliggørelse ikke fører til videregivelse af forretningshemmeligheder eller får urimelige konsekvenser for fysiske personers privatliv og omdømme.
- (32) Manglende overholdelse af de relevante afgørelser, som de kompetente retslige myndigheder træffer, kan bevirke, at de foranstaltninger, procedurer og retsmidler, som forretningshemmelighedshavere har til rådighed, bliver mindre effektive. Derfor er det nødvendigt at sikre, at nævnte myndigheder har passende sanktionsbeføjelser.
- (33) Med henblik på at fremme en ensartet anvendelse af de ved dette direktiv fastsatte foranstaltninger, procedurer og retsmidler til beskyttelse af forretningshemmeligheder bør der fastlægges ordninger for samarbejde og udveksling af oplysninger dels mellem medlemsstaterne, dels mellem medlemsstaterne og Kommissionen, navnlig ved oprettelse af et net af kontaktpersoner, der udpeges af medlemsstaterne. Endvidere bør Kommissionen med henblik på at vurdere, om disse foranstaltninger opfylder det tilsigtede mål, i givet fald bistået af Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret, undersøge anvendelsen af dette direktiv og effektiviteten af de trufne nationale foranstaltninger.
- (34) Dette direktiv er i overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, der bl.a. er anerkendt i chartret, navnlig retten til respekt for privatliv og familieliv, retten til beskyttelse af personoplysninger, ytrings- og informationsfriheden, erhvervsfriheden og retten til at arbejde, friheden til at oprette og drive egen virksomhed, ejendomsretten, retten til god forvaltning, og navnlig aktindsigt under iagttagelse af forretningshemmeligheden, adgangen til effektive retsmidler og til en upartisk domstol samt retten til et forsvar.
- (35) Det er vigtigt, at retten til privatlivets fred og til beskyttelse af personoplysninger overholdes for enhver person, hvis personoplysninger måtte blive behandlet af en forretningshemmelighedshaver, når der tages skridt til at beskytte en forretningshemmelighed, og for enhver person, som er involveret i en retssag om ulovlig erhvervelse, brug eller videregivelse af forretningshemmeligheder i henhold til dette direktiv, og hvis personoplysninger behandles. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF ⁽¹⁾ finder anvendelse på behandling af personoplysninger i medlemsstaterne i forbindelse med dette direktiv og under tilsyn af medlemsstaternes kompetente myndigheder, navnlig uafhængige offentlige myndigheder, som medlemsstaterne har udpeget. Dette direktiv bør

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31).

derfor ikke berøre de rettigheder og forpligtelser, der er fastsat i direktiv 95/46/EF, navnlig den registreredes ret til indsigt i sine personoplysninger, når de behandles, og til berigtigelse, sletning eller blokering af oplysninger, hvis de er ufuldstændige eller urigtige, og, såfremt dette er relevant, forpligtelsen til at behandle følsomme oplysninger i overensstemmelse med artikel 8, stk. 5, i direktiv 95/46/EF.

- (36) Målet for dette direktiv, nemlig at sikre et velfungerende indre marked ved at indføre tilstrækkelig og sammenlignelig adgang til oprejsning på hele det indre marked i tilfælde af ulovlig erhvervelse, brug eller videregivelse af forretningshemmeligheder, kan ikke i tilstrækkelig grad nås af medlemsstaterne men kan på grund af dets omfang og virkning bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går direktivet ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (37) Dette direktiv har ikke til formål at fastsætte harmoniserede regler for retsligt samarbejde, retternes kompetence, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område eller behandling af spørgsmålet om, hvilken lov der skal finde anvendelse. Andre EU-instrumenter, som omfatter sådanne spørgsmål i almindelighed, bør i princippet også fortsat finde anvendelse på det område, som er omfattet af dette direktiv.
- (38) Dette direktiv bør ikke berøre anvendelsen af konkurrencereglerne, særlig artikel 101 og 102 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (»TEUF«). De ved dette direktiv fastsatte foranstaltninger, procedurer og retsmidler bør ikke anvendes til uretmæssigt at begrænse konkurrencen på en måde, der er i strid med TEUF.
- (39) Dette direktiv bør ikke berøre anvendelsen af anden relevant lovgivning på andre områder, herunder intellektuelle ejendomsrettigheder og aftaleret. Hvis anvendelsesområdet for Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF ⁽¹⁾ overlapper anvendelsesområdet for dette direktiv, har dette direktiv dog forrang, jf. princippet om *lex specialis*.
- (40) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 28, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 ⁽²⁾ og afgav udtalelse den 12. marts 2014 —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

KAPITEL I

Genstand og anvendelsesområde

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Dette direktiv indeholder regler om beskyttelse mod ulovlig erhvervelse, brug og videregivelse af forretningshemmeligheder.

Medlemsstaterne kan i overensstemmelse med bestemmelserne i TEUF fastsætte bestemmelser om en mere vidtgående beskyttelse mod ulovlig erhvervelse, brug eller videregivelse af forretningshemmeligheder end den, der er fastsat i dette direktiv, forudsat at artikel 3, artikel 5, artikel 6, artikel 7, stk. 1, artikel 8, artikel 9, stk. 1, andet afsnit, artikel 9, stk. 3 og 4, artikel 10, stk. 2, artikel 11, artikel 13 og artikel 15, stk. 3, overholdes.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF af 29. april 2004 om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder (EUT L 157 af 30.4.2004, s. 45).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

2. Dette direktiv berører ikke:

- a) udøvelse af retten til ytrings- og informationsfrihed som fastsat i chartret, herunder respekt for mediefrihed og mediernes pluralisme
- b) anvendelse af EU-regler eller nationale regler, der kræver, at forretningshemmelighedshavere af hensyn til den offentlige interesse videregiver oplysninger, herunder forretningshemmeligheder, til offentlige eller administrative eller retslige myndigheder, således at disse myndigheder kan varetage deres opgaver
- c) anvendelse af EU-regler eller nationale regler, der kræver eller tillader, at EU-institutioner og -organer eller nationale offentlige myndigheder videregiver oplysninger indgivet af virksomheder, som disse institutioner, organer eller myndigheder er i besiddelse af i henhold til og i overensstemmelse med de forpligtelser og beføjelser, der er fastsat i EU-retten eller national ret
- d) arbejdsmarkedets parter uafhængighed og deres ret til at indgå kollektive overenskomster i overensstemmelse med EU-retten og national ret og praksis.

3. Intet i dette direktiv må forstås således, at det giver anledning til at begrænse arbejdstagernes mobilitet. Navnlig giver dette direktiv i forbindelse med udøvelsen af en sådan mobilitet ikke anledning til:

- a) at begrænse arbejdstagernes brug af oplysninger, der ikke udgør en forretningshemmelighed som defineret i artikel 2, nr. 1)
- b) at begrænse arbejdstagernes brug af erfaringer og kompetencer, som de normalt og på ærlig vis erhverver i løbet af deres ansættelse
- c) at pålægge arbejdstagere flere begrænsninger for i deres ansættelseskontrakter end de begrænsninger, der er pålagt i overensstemmelse med EU-retten eller national ret.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- 1) »forretningshemmelighed«: oplysninger, som opfylder følgende krav:
 - a) de er hemmelige i den forstand, at de ikke i deres helhed eller i den præcise konfiguration eller sammensætning af deres komponenter er almindeligt kendt blandt eller umiddelbart tilgængelige for personer i de kredse, der normalt beskæftiger sig med den pågældende type oplysninger
 - b) de har handelsværdi, fordi de er hemmelige
 - c) de er af den person, som lovligt kontrollerer oplysningerne, under de givne omstændigheder blevet underkastet rimelige foranstaltninger til hemmeligholdelse
- 2) »forretningshemmelighedshaver«: enhver fysisk eller juridisk person, som lovligt kontrollerer en forretningshemmelighed
- 3) »krænkende part«: enhver fysisk eller juridisk person, som ulovligt har erhvervet, brugt eller videregivet en forretningshemmelighed
- 4) »krænkende varer«: varer, hvis udformning, karakteristika, funktion, produktionsproces eller markedsføring i væsentlig grad drager fordel af forretningshemmeligheder, som er ulovligt erhvervet, brugt eller videregivet.

KAPITEL II

Erhvervelse, brug og videregivelse af forretningshemmeligheder

Artikel 3

Lovlig erhvervelse, brug og videregivelse af forretningshemmeligheder

1. Erhvervelse af en forretningshemmelighed betragtes som en lovlig handling, hvis forretningshemmeligheden erhverves ved:
 - a) uafhængig opdagelse eller skabelse
 - b) observation, undersøgelse, demontering eller test af et produkt eller en genstand, som offentligheden har fået adgang til, eller som den person, der erhverver oplysningerne, lovligt er i besiddelse af, og personen ikke er bundet af nogen juridisk gyldig forpligtelse til at begrænse erhvervelsen af forretningshemmeligheden
 - c) udøvelse af arbejdstageres eller arbejdstagerrepræsentanternes ret til information og høring i overensstemmelse med EU-retten og national ret og praksis
 - d) enhver anden praksis, som under de givne omstændigheder er i overensstemmelse med redelig erhvervspraksis.
2. Erhvervelse, brug eller videregivelse af en forretningshemmelighed betragtes som lovlig, i det omfang EU-retten eller national ret kræver eller tillader en sådan erhvervelse, brug eller videregivelse.

Artikel 4

Ulovlig erhvervelse, brug og videregivelse af forretningshemmeligheder

1. Medlemsstaterne sikrer, at forretningshemmelighedshavere har ret til at anmode om de foranstaltninger, procedurer og retsmidler, der er omhandlet i dette direktiv, med henblik på at forhindre eller opnå adgang til oprejsning for ulovlig erhvervelse, brug eller videregivelse af deres forretningshemmelighed.
2. Erhvervelse af en forretningshemmelighed uden forretningshemmelighedshaverens samtykke betragtes som en ulovlig handling, hvis forretningshemmeligheden erhverves ved:
 - a) uautoriseret adgang til, tilegnelse af eller kopiering af dokumenter, genstande, materialer, stoffer eller elektroniske filer, der lovligt kontrolleres af forretningshemmelighedshaveren, og som indeholder en forretningshemmelighed, eller som en forretningshemmelighed kan udledes af
 - b) enhver anden adfærd, der under de givne omstændigheder betragtes som i strid med redelig erhvervspraksis.
3. Brug eller videregivelse af en forretningshemmelighed uden forretningshemmelighedshaverens samtykke betragtes som en ulovlig handling, hvis forretningshemmeligheden bruges eller videregives af en person, som konstateres at opfylde en af følgende betingelser:
 - a) vedkommende har erhvervet forretningshemmeligheden ulovligt
 - b) vedkommende har misligholdt en fortrolighedsaftale eller enhver anden pligt til at undlade at videregive forretningshemmeligheden
 - c) vedkommende har misligholdt en kontraktlig forpligtelse eller enhver anden pligt til at begrænse forretningshemmelighedens brug.
4. Erhvervelse, brug eller videregivelse af en forretningshemmelighed betragtes også som en ulovlig handling, hvis en person på tidspunktet for erhvervelsen, brugen eller videregivelsen vidste eller under de givne omstændigheder burde have vidst, at forretningshemmeligheden var blevet erhvervet direkte eller indirekte fra en anden person, som brugte eller videregav forretningshemmeligheden ulovligt, jf. stk. 3.

5. Produktion, udbud til salg eller markedsføring af krænkende varer eller import, eksport eller oplagring af krænkende varer med henblik herpå betragtes også som ulovlig brug af en forretningshemmelighed, hvis den person, der udfører disse aktiviteter, vidste eller under de givne omstændigheder burde have vidst, at forretningshemmeligheden var blevet brugt ulovligt, jf. stk. 3.

Artikel 5

Undtagelser

Medlemsstaterne sikrer, at en anmodning om de foranstaltninger, procedurer og retsmidler, der er omhandlet i dette direktiv, afvises, hvis den påståede erhvervelse, brug eller videregivelse af forretningshemmeligheden fandt sted i et af følgende tilfælde:

- a) for at udøve retten til ytrings- og informationsfrihed som fastsat i chartret, herunder respekt for mediefrihed og mediernes pluralisme
- b) for at afdække forseelser, uregelmæssigheder eller ulovlige aktiviteter, hvis sagsøgte handlede med henblik på at beskytte den almene offentlige interesse
- c) arbejdstageres videregivelse af forretningshemmeligheden til deres repræsentanter som led i disse repræsentanternes retmæssige varetagelse af deres opgaver i overensstemmelse med EU-retten eller national ret, hvis videregivelsen var nødvendig for varetagelsen af de pågældende opgaver
- d) med henblik på beskyttelse af en legitim interesse, der er anerkendt i EU-retten eller national ret.

KAPITEL III

Foranstaltninger, procedurer og retsmidler

Afdeling 1

Generelle bestemmelser

Artikel 6

Generel forpligtelse

1. Medlemsstaterne tilvejebringer de foranstaltninger, procedurer og retsmidler, som er nødvendige for at sikre adgang til civilretlig oprejsning i tilfælde af ulovlig erhvervelse, brug og videregivelse af forretningshemmeligheder.
2. De i stk. 1 nævnte foranstaltninger, procedurer og retsmidler:
 - a) skal være fair og rimelige
 - b) må ikke være unødigt komplicerede eller udgiftskrævende eller indebære urimelige frister eller medføre ubegrundede forsinkelser og
 - c) skal være effektive og have afskrækkende virkning.

Artikel 7

Proportionalitet og procesmisbrug

1. De foranstaltninger, procedurer og retsmidler, der foreskrives i dette direktiv, anvendes på en sådan måde, at:
 - a) de står i et rimeligt forhold til krænkelsen
 - b) der ikke opstår hindringer for lovlig samhandel på det indre marked, og
 - c) der ydes garanti mod misbrug af dem.

2. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente retslige myndigheder på en sagsøgts begæring kan anvende passende foranstaltninger som fastsat i national ret, såfremt et søgsmål om ulovlig erhvervelse, brug eller videregivelse af en forretningshemmelighed er åbenbart grundløs, og det konstateres, at sagsøgeren har anlagt en retssag unødigt eller i ond tro. Sådanne foranstaltninger kan efter omstændighederne omfatte, at sagsøgte tilkendes erstatning, at sagsøgeren pålægges sanktioner, eller at der udstedes påbud om offentliggørelse af oplysninger vedrørende en afgørelse omhandlet i artikel 15.

Medlemsstaterne kan fastsætte, at foranstaltningerne som omhandlet i første afsnit behandles i en særskilt retssag.

Artikel 8

Forældelsesfrist

1. Medlemsstaterne fastsætter i overensstemmelse med denne artikel regler for forældelsesfristerne for materielle krav og søgsmål om anvendelse af de foranstaltninger, procedurer og retsmidler, der er foreskrevet i dette direktiv.

De i første afsnit omhandlede regler skal fastlægge, hvornår forældelsesfristen begynder at løbe, forældelsesfristens længde og de omstændigheder, under hvilke forældelsesfristen afbrydes eller suspenderes.

2. Forældelsesfristens længde må ikke overstige seks år.

Artikel 9

Beskyttelse af forretningshemmeligheder under retssager

1. Medlemsstaterne sikrer, at parterne, deres advokater eller andre repræsentanter, retspersonale, vidner, eksperter og enhver anden person, som medvirker i retssager vedrørende ulovlig erhvervelse, brug eller videregivelse af en forretningshemmelighed, eller som har adgang til dokumenter, der indgår som led i de pågældende retssager, ikke har tilladelse til at bruge eller videregive forretningshemmeligheder eller påståede forretningshemmeligheder, som de kompetente retslige myndigheder som svar på en behørigt begrundet anmodning fra en interesseret part har identificeret som fortrolige, og som de er blevet bekendt med som følge af en sådan deltagelse eller adgang. Medlemsstaterne kan også tillade de kompetente retslige myndigheder at træffe sådanne foranstaltninger på eget initiativ.

Den forpligtelse, der er omhandlet i første afsnit, forbliver i kraft, når retssagen er afsluttet. Forpligtelsen ophører imidlertid med at eksistere under følgende omstændigheder:

- a) hvis den påståede forretningshemmelighed ved en endelig retsafgørelse konstateres ikke at opfylde kravene i artikel 2, nr. 1), eller
- b) hvis de pågældende oplysninger med tiden bliver almindeligt kendt blandt eller umiddelbart tilgængelige for personer i de kredse, som normalt beskæftiger sig med den type oplysninger.

2. Medlemsstaterne sikrer også, at de kompetente retslige myndigheder på foranledning af en behørigt begrundet anmodning fra en part kan træffe specifikke foranstaltninger, som er nødvendige for at beskytte enhver forretningshemmelighed eller påstået forretningshemmelighed, som bruges, eller som der henvises til under retssagen vedrørende ulovlig erhvervelse, brug eller videregivelse af en forretningshemmelighed. Medlemsstaterne kan også tillade de kompetente retslige myndigheder at træffe sådanne foranstaltninger på eget initiativ.

De foranstaltninger, der er omhandlet i første afsnit, skal som minimum give mulighed for at:

- a) begrænse adgangen til ethvert dokument med forretningshemmeligheder eller påståede forretningshemmeligheder indgivet af parterne eller tredjeparter, i sin helhed eller i uddrag, til et begrænset antal personer

- b) begrænse adgangen til retsmøder, når forretningshemmeligheder eller påståede forretningshemmeligheder muligvis vil blive videregivet, og til den tilsvarende protokol eller udskrifter til et begrænset antal personer
- c) stille en ikkefortrolig udgave af enhver retsafgørelse til rådighed for andre end det begrænsede antal personer, jf. litra a) og b), hvori de afsnit, der indeholder forretningshemmeligheder, er fjernet eller redigeret.

Antallet af personer, jf. andet afsnit, litra a) og b), må ikke overstige det, der er nødvendigt for at sikre sagens parter adgang til effektive retsmidler og til en upartisk domstol, og skal omfatte mindst en fysisk person for hver af sagens parter og de respektive advokater eller andre repræsentanter for sagens parter.

3. Når de kompetente retslige myndigheder træffer afgørelse om de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 2, og vurderer deres rimelighed, tager de hensyn til behovet for at sikre adgangen til effektive retsmidler og til en upartisk domstol, parternes, og hvor det er relevant tredjeparters, legitime interesser og til eventuel skade, som parterne, og hvor det er relevant tredjeparter, måtte lide som følge af, at sådanne foranstaltninger efterkommes eller afvises.

4. Behandling af personoplysninger i henhold til stk. 1, 2 eller 3 gennemføres i overensstemmelse med direktiv 95/46/EF.

Afdeling 2

Foreløbige og sikrende foranstaltninger

Artikel 10

Foreløbige og sikrende foranstaltninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente retslige myndigheder på begæring af forretningshemmelighedshaveren kan påbyde, at en eller flere af følgende foreløbige og sikrende foranstaltninger træffes i forhold til den påståede krænkende part:

- a) midlertidigt ophør med, eller i givet fald midlertidigt forbud mod, brug eller videregivelse af forretningshemmeligheden
- b) forbud mod produktion, udbud til salg, markedsføring eller brug af krænkende varer eller import, eksport eller oplagring af krænkende varer med henblik herpå
- c) beslaglæggelse eller udlevering af de formodet krænkende varer, herunder importerede varer, med henblik på at forhindre markedsføring eller omsætning heraf på markedet.

2. Medlemsstaterne sikrer, at de retslige myndigheder, som et alternativ til de i stk. 1 omhandlede foranstaltninger, kan gøre fortsat påstået ulovlig brug af en forretningshemmelighed betinget af, at der stilles en eller flere garantier med det formål at sikre forretningshemmelighedshaveren kompensation. Videregivelse af en forretningshemmelighed mod, at der stilles en eller flere garantier, er ikke tilladt.

Artikel 11

Anvendelsesbetingelser og garantier

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente retslige myndigheder for så vidt angår de i artikel 10 omhandlede foranstaltninger har beføjelse til at kræve, at sagsøgeren fremlægger bevismateriale, der med rimelighed kan betragtes som disponibelt, således at de med en tilstrækkelig grad af sikkerhed kan konstatere, om

- a) der foreligger en forretningshemmelighed

- b) sagsøgeren er forretningshemmelighedshaveren og
- c) forretningshemmeligheden er blevet erhvervet ulovligt, forretningshemmeligheden bruges eller videregives ulovligt, eller at der er umiddelbar risiko for ulovlig erhvervelse, brug eller videregivelse af forretningshemmeligheden.

2. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente retslige myndigheder, når de træffer afgørelse om, hvorvidt anmodningen skal efterkommes eller afvises, og vurderer anmodningens forholdsmæssighed, er forpligtet til at tage hensyn til de særlige omstændigheder i sagen herunder, hvor dette er relevant:

- a) forretningshemmelighedens værdi eller andre specifikke træk derved
- b) de foranstaltninger, der er truffet for at beskytte forretningshemmeligheden
- c) den sagsøgte adfærd ved erhvervelse, brug eller videregivelse af forretningshemmeligheden
- d) konsekvenserne af den ulovlige brug eller videregivelse af forretningshemmeligheden
- e) parternes legitime interesser og de konsekvenser, det kan få for parterne, hvis foranstaltningerne efterkommes eller afvises
- f) tredjeparters legitime interesser
- g) offentlighedens interesse og
- h) beskyttelse af grundlæggende rettigheder.

3. Medlemsstaterne sikrer, at de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 10, på sagsøgte begæring ophæves eller på anden måde ophører med at have virkning, hvis:

- a) sagsøgeren ikke inden for en rimelig frist anlægger retssag vedrørende realiteten ved den kompetente retslige myndighed; fristen fastsættes af den retslige myndighed, der udsteder påbud om foranstaltningerne, hvis det er muligt efter medlemsstatens lovgivning, eller, hvis det ikke er tilfældet, inden for en frist på højst 20 hverdage eller 31 kalenderdage, idet den længste frist benyttes, eller
- b) de pågældende oplysninger ikke længere opfylder kravene i artikel 2, nr. 1), af årsager, som ikke kan tilregnes sagsøgte.

4. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente retslige myndigheder kan gøre de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 10, betinget af, at sagsøgeren stiller tilstrækkelig eller tilsvarende sikkerhed med henblik på eventuel kompensation af den skade, der påføres sagsøgte eller i givet fald en anden person, som påvirkedes af foranstaltningerne.

5. Hvis de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 10, ophæves på grundlag af nærværende artikels stk. 3, litra a), eller bortfalder som følge af en handling eller en undladelse fra sagsøgerens side, eller hvis det efterfølgende konstateres, at der ikke forelå nogen ulovlig erhvervelse, brug eller videregivelse af forretningshemmeligheden eller trussel om en sådan adfærd, skal de kompetente retslige myndigheder have beføjelse til på begæring af sagsøgte eller en skadet tredjepart at påbyde sagsøgeren at yde sagsøgte eller en krænkede tredjepart passende kompensation for den skade, der er lidt som følge af disse foranstaltninger.

Medlemsstaterne kan fastsætte, at den i første afsnit omhandlede begæring behandles i en særskilt retssag.

Afdeling 3

Foranstaltninger, der følger af en realitetsafgørelse

Artikel 12

Påbud og korrigerende foranstaltninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente retslige myndigheder, når en realitetsretsafgørelse fastslår ulovlig erhvervelse, brug eller videregivelse af en forretningshemmelighed, på begæring af sagsøgeren kan udstede et påbud til den krænkende part om en eller flere af følgende påbud og korrigerende foranstaltninger:
 - a) ophør med, eller i givet fald midlertidigt forbud mod, brug eller videregivelse af forretningshemmeligheden
 - b) forbud mod produktion, udbud til salg, markedsføring eller brug af krænkende varer eller import, eksport eller oplagring af krænkende varer med henblik herpå
 - c) passende korrigerende foranstaltninger over for de krænkende varer
 - d) tilintetgørelse af dele af eller hele dokumenter, genstande, materialer, stoffer eller elektroniske filer, der indeholder eller udgør forretningshemmeligheden, eller i givet fald udlevering til sagsøgeren af alle eller dele af disse dokumenter, genstande, materialer, stoffer eller elektroniske filer.
2. De korrigerende foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1, litra c), omfatter:
 - a) tilbagekaldelse af de krænkende varer fra markedet
 - b) de krænkende varer fratages deres krænkende egenskab
 - c) tilintetgørelse af de krænkende varer eller i givet fald tilbagetrækning af varerne fra markedet, forudsat at en sådan tilbagetrækning ikke hindrer beskyttelsen af den pågældende forretningshemmelighed.
3. Medlemsstaterne kan fastsætte, at deres kompetente retslige myndigheder, når de udsteder et påbud om tilbagetrækning af de krænkende varer fra markedet, på begæring af forretningshemmelighedshaveren kan udstede et påbud om udlevering af varerne til forretningshemmelighedshaveren eller til velgørende organisationer.
4. De kompetente retslige myndigheder bestemmer, at de i stk. 1, litra c) og d), omhandlede foranstaltninger gennemføres for den krænkende parts regning, medmindre særlige grunde taler herimod. Disse foranstaltninger berører ikke den erstatning, der eventuelt skal udredes til forretningshemmelighedshaveren som følge af ulovlig erhvervelse, brug eller videregivelse af forretningshemmeligheden.

Artikel 13

Anvendelsesbetingelser, garantier og alternative foranstaltninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente retslige myndigheder, når de behandler en anmodning om vedtagelse af de påbud og korrigerende foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 12, og vurderer deres forholdsmæssighed, er forpligtet til at tage hensyn til de særlige omstændigheder i sagen herunder, hvor dette er relevant:
 - a) forretningshemmelighedens værdi eller andre specifikke træk derved
 - b) de foranstaltninger, der er truffet for at beskytte forretningshemmeligheden

- c) den krænkende parts adfærd ved erhvervelse, brug eller videregivelse af forretningshemmeligheden
- d) konsekvenserne af den ulovlige brug eller videregivelse af forretningshemmeligheden
- e) parternes legitime interesser og de konsekvenser, det kan få for parterne, hvis foranstaltningerne efterkommes eller afvises
- f) tredjeparters legitime interesser
- g) offentlighedens interesse og
- h) beskyttelse af grundlæggende rettigheder.

Når de kompetente retslige myndigheder begrænser varigheden af de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 12, stk. 1, litra a) og b), skal en sådan varighed være tilstrækkelig til at fjerne enhver forretningsmæssig eller økonomisk fordel, som den krænkende part måtte have opnået som følge af ulovlig erhvervelse, brug eller videregivelse af forretningshemmeligheden.

2. Medlemsstaterne sikrer, at de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 12, stk. 1, litra a) og b), på sagsøgt begæring eller på anden måde ophører med at have virkning, hvis de pågældende oplysninger ikke længere opfylder betingelserne i artikel 2, nr. 1), af årsager, som ikke direkte eller indirekte kan tilregnes sagsøgte.

3. Medlemsstaterne bestemmer, at de kompetente retslige myndigheder, på begæring af den, der vil kunne pålægges de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 12, kan udstede påbud om betaling til den krænkede part af en kontant godtgørelse i stedet for anvendelse af disse foranstaltninger, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) den pågældende person på tidspunktet for brug eller videregivelse hverken vidste eller under de givne omstændigheder burde have vidst, at forretningshemmeligheden var erhvervet fra en anden person, der brugte eller videregav forretningshemmeligheden ulovligt
- b) gennemførelsen af de pågældende foranstaltninger vil skade nævnte person uforholdsmæssigt meget og
- c) en kontant godtgørelse til den krænkede part forekommer rimeligt tilfredsstillende.

Når der udstedes påbud om betaling af en kontant godtgørelse i stedet for den foranstaltning, der er omhandlet i artikel 12, stk. 1, litra a) og b), må denne ikke overstige de gebyrer eller afgifter, som nævnte person, hvis vedkommende havde anmodet om tilladelse til at anvende den pågældende forretningshemmelighed, skulle have betalt i den periode, hvor brug af forretningshemmeligheden kunne have været forbudt.

Artikel 14

Erstatning

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente retslige myndigheder, på begæring af den krænkede part, pålægger den krænkende part, der vidste eller burde have vidst, at hans aktiviteter ville indebære ulovlig erhvervelse, brug eller videregivelse af en forretningshemmelighed, at betale forretningshemmelighedshaveren en erstatning, der står i rimeligt forhold til den skade, denne har lidt som følge af den ulovlige erhvervelse, brug eller videregivelse af forretningshemmeligheden.

Medlemsstaterne kan begrænse ansattes erstatningsansvar over for deres arbejdsgivere for ulovlig erhvervelse, brug eller videregivelse af arbejdsgiverens forretningshemmeligheder, hvis de handler uden forsæt.

2. Når de kompetente retslige myndigheder fastsætter erstatningen omhandlet i stk. 1, tager de hensyn til alle relevante faktorer, f.eks. negative økonomiske konsekvenser, herunder den krænkede parts tab af fortjeneste, den krænkende parts uberettigede fortjeneste samt i givet fald andre elementer end de økonomiske, f.eks. den ikkeøkonomiske skade, der er påført forretningshemmelighedshaveren som følge af ulovlig erhvervelse, brug eller videregivelse af forretningshemmeligheden.

Alternativt kan de kompetente retslige myndigheder, når det er hensigtsmæssigt, fastsætte erstatningen til et fast beløb på grundlag af elementer, der som minimum svarer til størrelsen af de gebyrer eller afgifter, som den krænkende part skulle have betalt, hvis vedkommende havde anmodet om tilladelse til at anvende den pågældende forretningshemmelighed.

*Artikel 15***Offentliggørelse af retsafgørelser**

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente retslige myndigheder i retssager vedrørende ulovlig erhvervelse, brug eller videregivelse af en forretningshemmelighed kan påbyde, at der på sagsøgerens begæring og for den krænkende parts regning træffes passende foranstaltninger til formidling af information om afgørelsen, og at afgørelsen offentliggøres helt eller delvist.
2. Ved enhver foranstaltning som omhandlet i stk. 1 beskyttes forretningshemmeligheden, jf. artikel 9.
3. Når de kompetente retslige myndigheder beslutter, hvorvidt de vil udstede påbud om en foranstaltning som omhandlet i stk. 1, og vurderer dens forholdsmæssighed, tager de, hvor dette er relevant, hensyn til forretningshemmelighedens værdi, den krænkende parts adfærd ved erhvervelse, brug eller videregivelse af forretningshemmeligheden, konsekvenserne af den ulovlige brug eller videregivelse af forretningshemmeligheden og sandsynligheden for yderligere ulovlig brug eller videregivelse af forretningshemmeligheden for den krænkende parts vedkommende.

De kompetente retslige myndigheder tager også hensyn til, om oplysningerne om den krænkende part ville være af en sådan art, at en fysisk person ville kunne identificeres, og, hvis dette er tilfældet, om offentliggørelse af disse oplysninger er berettiget, navnlig på baggrund af den mulige skade, som en sådan foranstaltning kan medføre for privatlivets fred og den krænkende parts omdømme.

*KAPITEL IV***Sanktioner, rapportering og afsluttende bestemmelser***Artikel 16***Sanktioner for manglende overholdelse af dette direktiv**

Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente retslige myndigheder kan pålægge sanktioner over for enhver person, som ikke overholder eller nægter at overholde foranstaltninger truffet i overensstemmelse med artikel 9, 10 og 12.

Sanktionerne skal bl.a. gøre det muligt at pålægge tvangsbøder i tilfælde af manglende overholdelse af en foranstaltning truffet i overensstemmelse med artikel 10 og 12.

Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til krænkelsen og have afskrækkende virkning.

*Artikel 17***Udveksling af oplysninger og kontaktpersoner**

For at fremme samarbejde, herunder udveksling af oplysninger, medlemsstaterne imellem og mellem medlemsstaterne og Kommissionen udpeger hver medlemsstat en eller flere nationale kontaktpersoner vedrørende spørgsmål i forbindelse med gennemførelsen af de foranstaltninger, der er omhandlet i dette direktiv. Den meddeler navn og adresse på den eller de nationale kontaktperson(er) til de øvrige medlemsstater og Kommissionen.

*Artikel 18***Rapporter**

1. Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret udarbejder senest den 9. juni 2021 i forbindelse med de aktiviteter, som henhører under Det Europæiske Observationscenter for Krænkelser af Intellectuelle Ejendomsrettigheder, en første rapport om tendenserne for sager vedrørende ulovlig erhvervelse, brug eller videregivelse af forretningshemmeligheder i medfør af dette direktivs anvendelse.
2. Kommissionen udarbejder senest den 9. juni 2022 en midtvejsrapport om dette direktivs anvendelse og fremsender den til Europa-Parlamentet og Rådet. I denne rapport tages der behørigt hensyn til den rapport, som er nævnt i stk. 1.

Midtvejsrapporten undersøger navnlig de mulige virkninger af anvendelsen af dette direktiv på forskning og innovation, arbejdstagernes mobilitet og udøvelsen af retten til yrings- og informationsfrihed.

3. Kommissionen foretager senest den 9. juni 2026 en vurdering af dette direktivs virkninger og fremsender en rapport til Europa-Parlamentet og Rådet.

Artikel 19

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv den 9. juni 2018. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale love og bestemmelser, som de vedtager på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 20

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 21

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 8. juni 2016.

På Europa-Parlamentets vegne
M. SCHULZ
Formand

På Rådets vegne
A.G. KOENDERS
Formand

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

INTERNATIONALE AFTALER

RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2016/944

af 6. juni 2016

om indgåelse af samarbejdsaftalen om et civilt globalt satellitbaseret navigationssystem (GNSS) mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Republikken Korea på den anden side

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 172, sammenholdt med artikel 218, stk. 6, litra a),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til godkendelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I overensstemmelse med Rådets afgørelse 2006/700/EF ⁽²⁾ blev samarbejdsaftalen om et civilt globalt satellitbaseret navigationssystem (GNSS) mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Republikken Korea på den anden side ⁽³⁾ (aftalen) undertegnet den 9. september 2006 med forbehold af dens indgåelse på et senere tidspunkt.
- (2) Aftalen skal fremme, lette og intensivere samarbejdet mellem parterne om civil global satellitnavigation.
- (3) Unionens holdning i udvalget, der er nedsat i henhold til aftalens artikel 14 (udvalget), skal vedtages af Rådet på forslag af Kommissionen, for så vidt udvalget skal vedtage retsakter, der har retsvirkninger, eller afgørelser, der suspenderer anvendelsen af aftalen.
- (4) Desuden bør Kommissionen for så vidt angår spørgsmål, der skal behandles af udvalget, og som ikke har retsvirkninger, koordinere Unionens holdning med medlemsstaterne.
- (5) Aftalen bør godkendes på Den Europæiske Unions vegne —

⁽¹⁾ Godkendelse af 10.5.2016 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Rådets afgørelse 2006/700/EF af 1. september 2006 om undertegnelse på Fællesskabets vegne af samarbejdsaftalen om et civilt globalt satellitbaseret navigationssystem (GNSS) mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Republikken Korea på den anden side (EUT L 288 af 19.10.2006, s. 30).

⁽³⁾ Samarbejdsaftale om et civilt globalt satellitbaseret navigationssystem (GNSS) mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Republikken Korea på den anden side (EUT L 288 af 19.10.2006, s. 31).

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Samarbejdsaftalen om et civilt globalt satellitbaseret navigationssystem (GNSS) mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Republikken Korea på den anden side godkendes herved på Den Europæiske Unions vegne ⁽¹⁾.

Artikel 2

Formanden for Rådet udpeger den person, der er beføjet til på Unionens vegne at afgive den meddelelse, der er omhandlet i aftalens artikel 18, stk. 1, med henblik på at udtrykke Den Europæiske Unions samtykke til at blive bundet af aftalen ⁽²⁾, og meddeler følgende:

»Som følge af ikrafttrædelsen af Lissabontraktaten den 1. december 2009 er Den Europæiske Union trådt i stedet for og har efterfulgt Det Europæiske Fællesskab og udøver fra den nævnte dato alle Det Europæiske Fællesskabs rettigheder og påtager sig alle dets forpligtelser. Henvisninger i aftalen til »Det Europæiske Fællesskab« gælder derfor som henvisninger til »Den Europæiske Union«.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Luxembourg, den 6. juni 2016.

På Rådets vegne

H.G.J. KAMP

Formand

⁽¹⁾ Teksten er offentliggjort i EUT L 288 af 19.10.2006, s. 31, sammen med afgørelsen om undertegnelse.

⁽²⁾ Datoen for ikrafttrædelse af aftalen offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* på foranledning af Generalsekretariatet for Rådet.

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2016/945

af 14. juni 2016

om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 ⁽¹⁾,

under henvisning til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 af 7. juni 2011 om nærmere bestemmelser for anvendelsen af Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår frugt og grøntsager og forarbejdede frugter og grøntsager ⁽²⁾, særlig artikel 136, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes der på basis af resultatet af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguayrunden kriterier for Kommissionens fastsættelse af faste importværdier for tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i del A i bilag XVI til nævnte forordning.
- (2) Der beregnes hver arbejdsdag en fast importværdi i henhold til artikel 136, stk. 1, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 under hensyntagen til varierende daglige data. Derfor bør nærværende forordning træde i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier som omhandlet i artikel 136 i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. juni 2016.

På Kommissionens vegne

For formanden

Jerzy PLEWA

Generaldirektør for landbrug og udvikling af landdistrikter

⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ EUT L 157 af 15.6.2011, s. 1.

BILAG

Faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)		
KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	MA	132,8
	TR	69,0
	ZZ	100,9
0709 93 10	TR	148,7
	ZZ	148,7
0805 50 10	AR	160,2
	MA	179,9
	TR	157,0
	ZA	176,3
0808 10 80	ZZ	168,4
	AR	122,6
	BR	108,7
	CL	138,7
	CN	102,3
	NZ	150,1
	US	185,9
	ZA	115,7
	ZZ	132,0
0809 10 00	TR	259,2
	ZZ	259,2
0809 29 00	TR	472,5
	US	888,6
	ZZ	680,6
0809 30 10, 0809 30 90	TR	107,9
	ZZ	107,9

⁽¹⁾ Landefortegnelse fastsat ved Kommissionens forordning (EU) nr. 1106/2012 af 27. november 2012 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 471/2009 om fællesskabsstatistikker over varehandelen med tredjelande for så vidt angår ajourføring af den statistiske lande- og områdefortegnelse (EUT L 328 af 28.11.2012, s. 7). Koden »ZZ« = »anden oprindelse«.

AFGØRELSER

RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2016/946

af 9. juni 2016

om indførelse af midlertidige foranstaltninger til fordel for Sverige på området international beskyttelse i henhold til artikel 9 i afgørelse (EU) 2015/1523 og artikel 9 i afgørelse (EU) 2015/1601 om midlertidige foranstaltninger til fordel for Italien og for Grækenland på området international beskyttelse

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 78, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Hvis en eller flere medlemsstater står over for en nødsituation i form af en pludselig tilstrømning af tredjelandstatsborgere, kan Rådet på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet vedtage midlertidige foranstaltninger til fordel for den eller de berørte medlemsstater, jf. artikel 78, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).
- (2) I henhold til artikel 80 i TEUF bør Unionens politikker på området grænsekontrol, asyl og indvandring samt gennemførelsen heraf være underlagt princippet om solidaritet og rimelig ansvarsfordeling mellem medlemsstaterne, og EU-retsakter vedtaget på dette område skal indeholde passende bestemmelser vedrørende anvendelsen af dette princip.
- (3) På grundlag af artikel 78, stk. 3, i TEUF vedtog Rådet to afgørelser om indførelse af midlertidige foranstaltninger på området international beskyttelse til fordel for Italien og Grækenland. I henhold til Rådets afgørelse (EU) 2015/1523 ⁽²⁾ skal 40 000 ansøgere om international beskyttelse omfordeles fra Italien og fra Grækenland til de øvrige medlemsstater. I henhold til Rådets afgørelse (EU) 2015/1601 ⁽³⁾ skal 120 000 ansøgere om international beskyttelse omfordeles fra Italien og fra Grækenland til de øvrige medlemsstater.
- (4) I henhold til artikel 9 i afgørelse (EU) 2015/1523 og artikel 9 i afgørelse (EU) 2015/1601 gælder det, at hvis en medlemsstat står over for en nødsituation i form af en pludselig tilstrømning af tredjelandstatsborgere, kan Rådet på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet vedtage midlertidige foranstaltninger til fordel for den berørte medlemsstat, jf. artikel 78, stk. 3, i TEUF. Sådanne foranstaltninger kan, når det er relevant, omfatte en suspension af den pågældende medlemsstats deltagelse i omfordelingen i henhold til denne afgørelse samt mulige kompensationsforanstaltninger for Italien og Grækenland.
- (5) Sverige står over for en nødsituation i form af en pludselig tilstrømning af tredjelandstatsborgere til sit område på grund af en markant forskydning i migrationsstrømmene. Den 8. december 2015 anmodede Sverige formelt om at få suspenderet sine forpligtelser i henhold til afgørelse (EU) 2015/1523 og (EU) 2015/1601.

⁽¹⁾ Udtalelse af 26.5.2016 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Rådets afgørelse (EU) 2015/1523 af 14. september 2015 om midlertidige foranstaltninger til fordel for Italien og for Grækenland på området international beskyttelse (EUT L 239 af 15.9.2015, s. 146).

⁽³⁾ Rådets afgørelse (EU) 2015/1601 af 22. september 2015 om midlertidige foranstaltninger til fordel for Italien og for Grækenland på området international beskyttelse (EUT L 248 af 24.9.2015, s. 80).

- (6) Den betydelige stigning i omfanget af irregulær passage af Unionens grænser og sekundære bevægelser internt i Unionen har ført til en kraftig stigning i antallet af ansøgere om international beskyttelse i Sverige fra hovedsagelig individer, der er rejst ind i Unionen via Italien og Grækenland.
- (7) Tal fra Eurostat bekræfter, at der er sket en kraftig stigning i antallet af ansøgere om international beskyttelse i Sverige. Antallet af ansøgere om international beskyttelse steg med mere end 60 % fra 68 245 ansøgere i perioden fra den 1. januar til den 31. oktober 2014 til 112 040 ansøgere i perioden fra den 1. januar til den 31. oktober 2015.
- (8) Det månedlige antal ansøgere om international beskyttelse er for nylig nået op på et endnu højere niveau: Antallet af ansøgere blev fordoblet mellem august (11 735) og september (24 261) og nåede 39 055 i oktober 2015 (en stigning på 61 % i forhold til september).
- (9) I Sverige havde man langt det største antal ansøgere om international beskyttelse pr. indbygger i Unionen i 2015 med 11 503 ansøgere pr. 1 million indbyggere.
- (10) Sverige står ligeledes i en vanskelig situation på grund af den betydelige stigning for nylig i antallet af uledsagede mindreårige, idet hver fjerde ansøger hævder at være en uledsaget mindreårig.
- (11) Den nuværende situation har medført et betydeligt pres på det svenske asyl- og migrationssystem med alvorlige praktiske følger for det daglige arbejde i forbindelse med modtageforhold og asyl- og migrationssystemets evne til at behandle ansøgningerne. Med henblik på at bidrage til at lette det betydelige pres, som Sverige står over for, bør Sveriges forpligtelser som tilflytningsmedlemsstat i henhold til afgørelse (EU) 2015/1523 og (EU) 2015/1601 suspenderes i et år.
- (12) Suspensionen af Sveriges forpligtelser bør i givet fald suppleres af operationelle støtteforanstaltninger, der koordineres af Det Europæiske Asylstøttekontor (EASO) og af andre relevante agenturer.
- (13) Sverige bør forelægge Rådet og Kommissionen en køreplan, hvori man skitserer de foranstaltninger, som landet vil træffe for at sikre effektiviteten af sit asyl- og migrationssystem, og for igen at opfylde sine forpligtelser i henhold til afgørelse (EU) 2015/1523 og (EU) 2015/1601, når suspensionen af landets forpligtelser ophører med at have virkning.
- (14) Målene for denne afgørelse kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af foranstaltningens omfang eller virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne afgørelse ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (15) Denne afgørelse overholder de grundlæggende rettigheder og de principper, som anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- (16) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, og med forbehold af artikel 4 i samme protokol, deltager disse medlemsstater ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige og Irland.
- (17) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.
- (18) I betragtning af sagens hastende karakter bør denne afgørelse træde i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Genstand

Ved denne afgørelse fastsættes midlertidige foranstaltninger til fordel for Sverige på området international beskyttelse for at støtte landet i dets bestræbelser på bedre at kunne håndtere en nødsituation i form af en pludselig tilstrømning af tredjelandstatsborgere.

Artikel 2

Suspension af forpligtelser i henhold til afgørelse (EU) 2015/1523 og (EU) 2015/1601

Sveriges forpligtelser som tilflytningsmedlemsstat i henhold til afgørelse (EU) 2015/1523 og afgørelse (EU) 2015/1601 suspenderes indtil den 16. juni 2017.

Artikel 3

Operationel støtte til Sverige

Med henblik på at sætte Sverige i stand til bedre at kunne håndtere det ekstraordinære pres på sit asyl- og migrationssystem, skal der om nødvendigt ydes operationel støtte til Sverige i form af relevante aktiviteter, som koordineres af EASO og af andre relevante agenturer.

Artikel 4

Supplerende foranstaltninger, der skal træffes af Sverige

Senest den 16. juli 2016 forelægger Sverige Rådet og Kommissionen en køreplan, hvori man skitserer de foranstaltninger, som landet vil træffe for at sikre effektiviteten af sit asyl- og migrationssystem, og for igen at opfylde sine forpligtelser i henhold til afgørelse (EU) 2015/1523 og (EU) 2015/1601, når den i artikel 2 omhandlede suspension ophører med at have virkning.

Artikel 5

Ikrafttræden

Denne afgørelse træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Luxembourg, den 9. juni 2016.

På Rådets vegne
G.A. VAN DER STEUR
Formand

RÅDETS AFGØRELSE (FUSP) 2016/947**af 14. juni 2016****om ændring af fælles aktion 2008/124/FUSP om Den Europæiske Unions retsstatsmission i Kosovo * (EULEX KOSOVO)**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 28, artikel 42, stk. 4, og artikel 43, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådet vedtog den 4. februar 2008 fælles aktion 2008/124/FUSP ⁽¹⁾.
- (2) Den 12. juni 2014 vedtog Rådet afgørelse 2014/349/FUSP ⁽²⁾, der ændrede fælles aktion 2008/124/FUSP og forlængede den indtil den 14. juni 2016.
- (3) Den 11. juni 2015 vedtog Rådet afgørelse 2015/901/FUSP ⁽³⁾ om ændring af fælles aktion 2008/124/FUSP, hvorved det fastsatte et finansielt referencegrundlag for perioden fra den 15. juni 2015 til den 14. juni 2016.
- (4) Fælles aktion 2008/124/FUSP bør ændres for at forlænge EULEX KOSOVOs mandat indtil den 14. juni 2018 og fastsætte et nyt finansielt referencegrundlag for perioden fra den 15. juni 2016 til den 14. juni 2017.
- (5) Intet i nærværende afgørelse bør forstås som en indgriben i dommernes og anklagernes uafhængighed og autonomi.
- (6) På grund af den særlige karakter af EULEX KOSOVOs aktiviteter til støtte for de overflyttede retslige procedurer i en medlemsstat er det hensigtsmæssigt i nærværende afgørelse at fastsætte det beløb, der skal dække støtte til de overflyttede retslige procedurer i en medlemsstat, og at sørge for gennemførelsen af denne del af budgettet gennem et tilskud.
- (7) EULEX KOSOVO gennemføres i en situation, der kan blive forværret og vil kunne hindre opnåelsen af målene for Unionens optræden udadtil som omhandlet i traktatens artikel 21.
- (8) Fælles aktion 2008/124/FUSP bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Fælles aktion 2008/124/FUSP ændres således:

1) Artikel 16 ændres således:

a) I stk. 1 tilføjes følgende afsnit:

»Det finansielle referencegrundlag til dækning af udgifterne til EULEX KOSOVO fra den 15. juni 2016 til den 14. juni 2017 fastsættes til 63 600 000 EUR.

* Denne betegnelse indebærer ingen stillingtagen til Kosovos status, og den er i overensstemmelse med UNSCR 1244 (1999) og ICJ's udtalelse om Kosovos uafhængighedserklæring.

⁽¹⁾ Rådets fælles aktion 2008/124/FUSP af 4. februar 2008 om Den Europæiske Unions retsstatsmission i Kosovo, EULEX KOSOVO (EUT L 42 af 16.2.2008, s. 92).

⁽²⁾ Rådets afgørelse 2014/349/FUSP af 12. juni 2014 om ændring af fælles aktion 2008/124/FUSP om Den Europæiske Unions retsstatsmission i Kosovo, EULEX KOSOVO (EUT L 174 af 13.6.2014, s. 42).

⁽³⁾ Rådets afgørelse (FUSP) 2015/901 af 11. juni 2015 om ændring af fælles aktion 2008/124/FUSP om Den Europæiske Unions retsstatsmission i Kosovo, EULEX KOSOVO (EUT L 147 af 12.6.2015, s. 21).

Af det beløb, der er anført i niende afsnit, skal 34 500 000 EUR dække EULEX KOSOVOs udgifter til gennemførelse af sit mandat i Kosovo fra den 15. juni til den 14. december 2016, og 29 100 000 EUR skal dække støtte til de overflyttede retslige procedurer i en medlemsstat fra den 15. juni 2016 til den 14. juni 2017. Sidstnævnte beløb skal også med tilbagevirkende kraft dække udgifter til støtte for de overflyttede retslige procedurer fra den 1. april 2016. Kommissionen undertegner en tilskudsaftale med en justitssekretær, der handler på vegne af et justitskontor med ansvar for forvaltning af de overflyttede retslige procedurer, for det pågældende beløb. Tilskudsreglerne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (*) finder anvendelse på denne tilskudsaftale.

Det finansielle referencegrundlag for den efterfølgende periode for EULEX KOSOVO fastsættes af Rådet.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1).«

b) Stk. 4 affattes således:

»4. Bortset fra det beløb, der er anført i stk. 1, tiende afsnit, vedrørende støtte til de overflyttede retslige procedurer i en medlemsstat, har EULEX KOSOVO ansvaret for den finansielle gennemførelse af missionens budget. EULEX KOSOVO undertegner med henblik herpå en aftale med Kommissionen.«

2) Artikel 20, stk. 2, affattes således:

»Den udløber den 14. juni 2018. Rådet træffer på forslag af den højtstående repræsentant og under hensyntagen til supplerende finansieringskilder og bidrag fra andre partnere de nødvendige afgørelser for at sikre, at EULEX KOSOVOs mandat til støtte for de overflyttede retslige procedurer, der er omhandlet i artikel 3a, og de tilknyttede nødvendige finansielle midler forbliver i kraft, indtil de pågældende retslige procedurer er afsluttet.«

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Luxembourg, den 14. juni 2016.

På Rådets vegne
A.G. KOENDERS
Formand

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS AFGØRELSE (EU) 2016/948**af 1. juni 2016****om indførelse af programmet til opkøb af virksomhedsobligationer (ECB/2016/16)**

STYRELSESRÅDET FOR DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 127, stk. 2, første led,

under henvisning til statuttene for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank, særlig artikel 12.1, andet afsnit, sammenholdt med artikel 3.1, første led, samt artikel 18.1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den Europæiske Centralbank (ECB) kan sammen med de nationale centralbanker i de medlemsstater, der har euroen som valuta, deltage i de finansielle markeder ved bl.a. at købe og sælge pengemarkedsinstrumenter.
- (2) Den Europæiske Centralbanks afgørelse ECB/2014/40 ⁽¹⁾ om indførelse af det tredje program vedrørende køb af særligt dækkede obligationer, blev vedtaget den 15. oktober 2014. Den Europæiske Centralbanks afgørelse (EU) 2015/5 (ECB/2014/45) ⁽²⁾ om indførelse af programmet vedrørende køb af værdipapirer af asset-backed typen blev vedtaget den 19. november 2014. Den Europæiske Centralbanks afgørelse (EU) 2015/774 (ECB/2015/10) ⁽³⁾ om et program til opkøb af den offentlige sektors aktiver på det sekundære marked (herefter »PSPP«) blev vedtaget den 4. marts 2015 og udvidede de eksisterende programmer til opkøb af aktiver. Sammen med de målrettede langfristede markedsoperationer i henhold til Den Europæiske Centralbanks afgørelse ECB/2014/34 ⁽⁴⁾ og Den Europæiske Centralbanks afgørelse (EU) 2016/810 (ECB/2016/10) ⁽⁵⁾ har disse programmer til opkøb af aktiver til formål yderligere at styrke transmissionen af pengepolitikken, fremme kreditgivningen i euroområdet, gøre det lettere for husholdninger og virksomheder at låne penge samt bidrage til at bringe inflationen tilbage til et niveau under, men tæt på 2 % på mellemlangt sigt i overensstemmelse med ECB's primære mål om at fastholde prisstabilitet.
- (3) Den 10. marts 2016 besluttede Styrelsesrådet yderligere at udvide ovennævnte programmer til opkøb af aktiver og indlede et program til opkøb af virksomhedsobligationer (corporate sector purchase programme, CSPP) som led i den fælles pengepolitik og i bestræbelserne på at opfylde målsætningen om prisstabilitet. Denne beslutning blev truffet for yderligere at styrke effekten, hvormed Eurosystemets opkøb af aktiver slår igennem i realøkonomiens finansieringsforhold og for, sammen med de øvrige ekstraordinære pengepolitiske foranstaltninger, der er truffet, at fremme de pengepolitiske lempelser og bidrage til at bringe inflationen tilbage til et niveau under, men tæt på 2 % på mellemlangt sigt.
- (4) CSPP bliver en del af programmet til opkøb af aktiver (APP), hvorunder der forventes foretaget opkøb indtil udgangen af marts 2017, eller senere om nødvendigt, og under alle omstændigheder indtil Styrelsesrådet kan konstatere en vedvarende justering af inflationsudviklingen, som er i overensstemmelse med dets mål om at opnå en inflation under, men tæt på 2 % på mellemlangt sigt.
- (5) CSPP bør omfatte en række foranstaltninger for at sikre, at de planlagte køb vil stå i forhold til målet med programmet. Foranstaltningerne bør også sikre, at der ved udviklingen af programmet er blevet taget tilstrækkeligt højde for de dermed forbundne finansielle risici, samt afspejle hensyn til risikostyringen. Endvidere bør belånbare, omsættelige gældsinstrumenter udstedt af offentlige foretagender underlægges begrænsninger, der svarer til dem, der gælder for opkøb under PSPP.

⁽¹⁾ Den Europæiske Centralbanks afgørelse ECB/2014/40 af 15. oktober 2014 om indførelse af det tredje program vedrørende køb af særligt dækkede obligationer (EUT L 335 af 22.11.2014, s. 22).

⁽²⁾ Den Europæiske Centralbanks afgørelse (EU) 2015/5 af 19. november 2014 om indførelse af programmet vedrørende køb af værdipapirer af asset-backed typen (ECB/2014/45) (EUT L 1 af 6.1.2015, s. 4).

⁽³⁾ Den Europæiske Centralbanks afgørelse (EU) 2015/774 af 4. marts 2015 om et program til opkøb af den offentlige sektors aktiver på det sekundære marked (ECB/2015/10) (EUT L 121 af 14.5.2015, s. 20).

⁽⁴⁾ Den Europæiske Centralbanks afgørelse ECB/2014/34 af 29. juli 2014 om foranstaltninger vedrørende målrettede langfristede markedsoperationer (EUT L 258 af 29.8.2014, s. 11).

⁽⁵⁾ Den Europæiske Centralbanks afgørelse (EU) 2016/810 af 28. april 2016 om den anden række af målrettede langfristede markedsoperationer (ECB/2016/10) (EUT L 132 af 21.5.2016, s. 107).

- (6) CSPP bør fuldt ud overholde de forpligtelser, som påhviler Eurosystemets centralbanker i henhold til traktaten, herunder forbuddet mod monetær finansiering i forbindelse med opkøbet af belånbare, omsættelige gældsinstrumenter udstedt af offentlige foretagender.
- (7) CSPP bør respektere princippet om en åben markedsøkonomi med fri konkurrence og tage behørigt hensyn til markedsprisdannelsen og markedets funktion.
- (8) I overensstemmelse med de øvrige komponenter i APP bør hovedstolen for de belånbare, omsættelige gældsinstrumenter, som er opkøbt under CSPP, geninvesteres, i takt med at de underliggende gældsinstrumenter forfalder, så længe det er nødvendigt, for derved at bidrage til at skabe gunstige likviditetsforhold og en passende pengepolitisk linje.
- (9) Eurosystemets køb af belånbare, omsættelige gældsinstrumenter under CSPP bør gennemføres på en decentraliseret måde i overensstemmelse med denne afgørelse og koordineres af ECB, hvorved enheden i Eurosystemets pengepolitik sikres —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Indførelse og rækkevidde af programmet til opkøb af virksomhedsobligationer

Hermed indføres programmet til opkøb af virksomhedsobligationer (CSPP). Inden for rammerne af CSPP kan Eurosystemets centralbanker købe belånbare virksomhedsobligationer fra godkendte modparter på det primære og det sekundære marked, mens virksomhedsobligationer udstedt af den offentlige sektor, som defineret i artikel 3, stk. 1, kun må købes på det sekundære marked under særlige betingelser.

Artikel 2

Belånbarhedskriterier for virksomhedsobligationer

For at kunne godkendes til opkøb under CSPP skal omsættelige gældsinstrumenter udstedt af virksomheder overholde de belånbarhedskriterier, som gælder for omsættelige aktiver til anvendelse i Eurosystemets kreditoperationer i henhold til fjerde del i Den Europæiske Centralbanks retningslinje (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) ⁽¹⁾ og følgende yderligere krav:

- 1) Udstederen af det omsættelige gældsinstrument:
 - a) har hjemsted i en medlemsstat, der har euroen som valuta
 - b) er ikke et kreditinstitut som defineret i artikel 2, nr. 14), i retningslinje (EU) 2015/510 (ECB/2014/60)
 - c) har ikke et moderselskab som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 15), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 ⁽²⁾, der også er et kreditinstitut som defineret i artikel 2, nr. 14), i retningslinje (EU) 2015/510 (ECB/2014/60)
 - d) har ikke et moderselskab, der er underlagt banktilsyn uden for euroområdet
 - e) er ikke en enhed under tilsyn som defineret i artikel 2, nr. 20), i Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 468/2014 (ECB/2014/17) ⁽³⁾ eller medlem af en koncern under tilsyn som defineret i artikel 2, nr. 21), litra b), i forordning (EU) nr. 468/2014 (ECB/2014/17), i hvert enkelt tilfælde som fremgår af den liste, som ECB offentliggør på sit websted i overensstemmelse med artikel 49, stk. 1, i forordning (EU) nr. 468/2014 (ECB/2014/17), og er ikke et datterselskab som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 16), i forordning (EU) nr. 575/2013, af en af disse enheder eller koncerner under tilsyn

⁽¹⁾ Den Europæiske Centralbanks retningslinje (EU) 2015/510 af 19. december 2014 om gennemførelsen af Eurosystemets pengepolitiske ramme (ECB/2014/60) (EUT L 91 af 24.2.2015, s. 3).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

⁽³⁾ Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 468/2014 af 16. april 2014 om fastlæggelse af en ramme for samarbejde inden for Den Fælles Tilsynsmekanisme mellem Den Europæiske Centralbank og de kompetente nationale myndigheder og med de udpegede nationale myndigheder (SSM-rammeforordningen) (ECB/2014/17) (EUT L 141 af 14.5.2014, s. 1).

- f) er ikke et investeringsselskab som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU ⁽¹⁾
 - g) har ikke udstedt værdipapirer af asset-backed typen som omhandlet i artikel 2, nr. 3), i retningslinje (EU) 2015/510 (ECB/2014/60)
 - h) har ikke udstedt multi cédulas som omhandlet i artikel 2, nr. 62), i retningslinje (EU) 2015/510 (ECB/2014/60)
 - i) har ikke udstedt strukturerede særligt dækkede obligationer som omhandlet i artikel 2, nr. 88), i retningslinje (EU) 2015/510 (ECB/2014/60)
 - j) er ikke et porteføljeadministrationsselskab som følge af anvendelsen af et værktøj til adskillelse af aktiver i en afviklingsforanstaltning i henhold til artikel 26 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 ⁽²⁾ eller national lovgivning, der gennemfører artikel 42 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU ⁽³⁾
 - k) er ikke en national porteføljeadministrations- og afviklingsfond, der er oprettet for at støtte en omstrukturering og/eller afvikling af den finansielle sektor ⁽⁴⁾, og
 - l) er ikke godkendt udsteder for PSPP.
2. Det omsættelige gældsinstrument har en resterende løbetid på mindst 6 måneder og højst 30 år og 364 dage på det tidspunkt, hvor det købes af den pågældende centralbank i Eurosystemet.
3. Som en afvigelse fra artikel 59, stk. 5, i retningslinje (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) vil der ved vurderingen af kreditkvalitetskravene for det omsættelige gældsinstrument kun blive taget højde for kreditoplysninger fra eksterne kreditvurderingsbureauer, som er godkendt inden for Eurosystemets rammer for kreditvurdering.
4. Det omsættelige gældsinstrument denomineres i euro.
5. Opkøb af omsættelige gældsværdipapirer til nominel værdi med en negativ effektiv rente (eller yield-to-worst) over renten for indlånsfaciliteten, er tilladt.

Artikel 3

Begrænsninger for gennemførelsen af køb af virksomhedsobligationer udstedt af den offentlige sektor

1. I denne afgørelse forstås der ved en »virksomhedsobligation udstedt af den offentlige sektor« en virksomhedsobligation, der opfylder kravene i artikel 2, og som er udstedt af et offentligt foretagende som omhandlet i artikel 8 i Rådets forordning (EF) nr. 3603/93 ⁽⁵⁾.
2. Af hensyn til dannelsen af en markedspris for godkendte virksomhedsobligationer udstedt af den offentlige sektor må der ikke foretages opkøb i nyligt udstedte eller tap-udstedelser af virksomhedsobligationer udstedt af den offentlige sektor eller af virksomhedsobligationer udstedt af den offentlige sektor, som er udstedt af den samme enhed eller af enheder inden for udstederens koncern med en restløbetid, der ligger tæt på, såvel før som efter, løbetiden for de omsættelige gældsinstrumenter, der vil blive udstedt eller tap-udstedt, i en periode, som fastsættes af Styrelsesrådet.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 349).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15. juli 2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT L 225 af 30.7.2014, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).

⁽⁴⁾ En liste over enhederne er offentliggjort på ECB's websted www.ecb.europa.eu.

⁽⁵⁾ Rådets forordning (EF) nr. 3603/93 af 13. december 1993 om fastlæggelse af definitioner med henblik på gennemførelse af forbuddene i traktatens artikel 104 og artikel 104 B, stk. 1 (EFT L 332 af 31.12.1993, s. 1).

*Artikel 4***Købsgrænser**

1. Der fastsættes en øvre grænse for, hvor stor en andel af de omsættelige gældsværdipapirer, centralbankerne i Eurosystemet må besidde af en emission med samme ISIN-nummer under CSPP, når beholdningerne i alle deres porteføljer sammenlægges. Den øvre grænse er 70 % pr. ISIN for alle virksomhedsobligationer, som ikke er virksomhedsobligationer udstedt af den offentlige sektor.

En lavere grænseværdi kan finde anvendelse i særlige tilfælde, herunder for virksomhedsobligationer udstedt af den offentlige sektor eller af hensyn til risikostyring. Virksomhedsobligationer udstedt af den offentlige sektor skal behandles på en måde, der er konsistent med deres behandling under PSPP.

2. Eurosystemet skal løbende udføre passende procedurer for kreditrisici og due diligence vedrørende godkendte virksomhedsobligationer.

3. Eurosystemet skal definere yderligere købsgrænser for udstedergrupper baseret på en benchmarkfordeling, der vedrører en udstedergruppes markedskapitalisering, for at sikre en bred fordeling af opkøb på tværs af udstedere og udstedergrupper.

*Artikel 5***Opkøbende centralbanker i Eurosystemet**

De centralbanker i Eurosystemet, der opkøber virksomhedsobligationer under CSPP skal fremgå af en liste, som offentliggøres på ECB's websted. Eurosystemet anvender en specialiseret ordning for fordelingen af virksomhedsobligationer, der kan opkøbes under CSPP, baseret på udstederens indregistreringsland. Styrelsesrådet tillader ad hoc-afvigelser fra specialiseringsordningen, hvis der er objektive hensyn, der hindrer ordningens gennemførelse, eller hvis sådanne afvigelser er tilrådelige for at opnå CSPP-programmets overordnede pengepolitiske mål. Navnlige må den specifikke centralbank i Eurosystemet kun opkøbe belånbare virksomhedsobligationer, der er udstedt af udstedere, der er indregistreret i specifikke medlemsstater i euroområdet. Den geografiske fordeling af indregistreringslandene for godkendte udstedere af virksomhedsobligationer i forhold til de specifikke centralbanker i Eurosystemet skal fremgå af en liste, der offentliggøres på ECB's websted.

*Artikel 6***Godkendte modparter**

Følgende er godkendte modparter under CSPP både for egentlige købs- eller salgsforretninger og for værdipapirudlånsforretninger, der omhandler virksomhedsobligationer, som opbevares i Eurosystemets CSPP-porteføljer:

- a) enheder, som opfylder adgangskriterierne for at deltage i Eurosystemets pengepolitiske operationer i henhold til artikel 55 i retningslinje (EU) 2015/510 (ECB/2014/60), og
- b) enhver anden modpart, som centralbanker i Eurosystemet anvender til investering af deres euro-denominerede investeringsporteføljer.

*Artikel 7***Værdipapirudlån**

Centralbankerne i Eurosystemet, der opkøber virksomhedsobligationer under CSPP, stiller værdipapirer opkøbt under CSPP til rådighed i forbindelse med udlån, herunder repoer, med henblik på at sikre effektiviteten af CSPP.

*Artikel 8***Endelige bestemmelser**

Denne afgørelse træder i kraft den 6. juni 2016.

Udfærdiget i Wien, den 1. juni 2016.

Mario DRAGHI
Formand for ECB

ISSN 1977-0634 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2520 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA